

COMISSIÓ DE FESTES 1983 (VINT I CINC ANYS DESPRÈS)

Ja fa vint-i-cinc anys d'aquella Comissió del 83, d'aquelles Festes d'Agost que organitzàrem amb tanta il·lusió i que van tindre un resultat magnífic, aconseguint que la participació fora extraordinària, fent possible per tant, unes festes realment populars, intenses i amb la categoria que es mereixia el nostre poble. Encara que aquestes valoracions estan fetes des de l'organització i, com és lògic, poden no ser del tot objectives, els membres d'aquella Comissió ens sentirem satisfets (cansats, esgotats) però satisfets d'aquelles festes.

L'Ajuntament d'aquell temps, encapçalat per en *Vicent Albert*, ens va deixar ben clar la disposició de contribuir econòmicament amb un màxim d'un milió i mig de les antigues pessetes; a partir d'ací, férem els nostres càlculs per a que la diferència entre ingressos i despeses s'adequaren a aquesta xifra i el resultat fou bo ja que no arribàrem a esgotar el pressupost, tot i que ens aproximàrem bastant. La sort la tinguérem també de cara perquè només que haguera plogut dues o tres nits, al ser les orquestres a l'aire lliure, ens haguera desfet totes les previsions.

De fet, una nit tinguérem la típica tronada, "aiguant" totalment el Ball del Pla, i fins i to l'orquestra ... fins que sobre les dues de la matinada observàrem que la tronada havia passat i que molta gent estava pel carrer amb ganes de festa sense voler de cap de les maneres anar-se'n a dormir. El resultat el tinguérem de seguida clar; férem funcionar l'altaveu del campanar amb un pregó avisant que aquella nit hi havia ball i tota la gent que va acudir a l'orquestra va coincidir en que aquella fou una de les millors de les festes: *Conjunto Titanes*.

Una altra de les anècdotes fou la del bou embolat de la primera nit, de la ramaderia de "Lucas", que junt amb el "Chato" i "Oña" foren les que corregueren aquell any i primer any que corregueren tres ramaderies!! Bé, el fet és que es va formar una malentesa al córrer la notícia que s'embolava un bou de "Lucas" i va vindre una barbaritat de gent per a veure embolar el bou de "Lucas", i és clar, el bou de "Lucas" no podia ser d'altre que el "Ratonero"; la decepció no cal dir que fou forta, però l'orquestra posterior va tenir més públic del normal. La següent nit, amb l'Orquestra *Plateria* va ser sense cap dubte la que més gent es va concentrar dins de la pista de *Moles i Luisa*, no aquell any, més bé en tota la seua història; en un moment, que em vaig trobar de cara a *Luisa*, em digué bastant alterada i açò no ho feu mai més !! Tenia raó al estar en aquell ànim, suposava una enorme dificultat per als cambriers moure's per la pista per fer el seu treball.

El final de les festes fou bastant polèmic ja que per qüestions de dates el programa acabava a meitat de la setmana i no podíem prorrogar-les fins el dissabte perquè se'ns anava del pressupost. Una multitud amb ganes de festa i envalentida degut al rumor que es va escampar pel poble dient que cabia la possibilitat d'allargar les festes, no volia ni segurament podia entendre la decisió de la Comissió, i com és natural, la seva protesta fou, a més de massiva molt enèrgica, quedant al final un mal sabor de boca flotant per l'ambient.

No vull deixar sense comentar el numeret del borrego: per a la nit del bou embolat de les quatre del matí, i per a enllaçar amb la xocolatada varem tindre la brillant idea de soltar un borrego tossador només tancar el bou.

En el seu dia varem anar a buscar-lo, acompanyats d'un expert, l'entrenàrem a la granja de *Juan Pastor* i la nit assenyalada el teníem tancat al corral d'una casa que per aquell temps

era meua: enfront del *Pub el Forn*. La sorpresa preparada no va tindre el resultat esperat ja que al traure l'animalet al carrer, pegar-li foc als coets que portava lligats per fer-lo córrer, s'enganyà de camí i no enfilà de cara a la plaça on es concentrava la gent esperant la xocolata; agarrà a tota velocitat la direcció contrària corrent de cara al "Porxe", continuant com una bala per el carrer Sant Joaquim i en arribar a la barrera de la costereta de Don Miquel eixí baixant el llom per baix del primer cabiró, acabant-se així la tant preparada sorpresa; tot i això, alguns que anaven tranquil·lament a la xocolatada es trobaren amb aquella "fiera" de cara emportant-se un fort esglai per l'inesperat de la situació.

No acabaria de contar anècdotes, de fet me'n deixaré moltes, però si que voldria fer present l'agraïment per la seva col·laboració i assessorament en matèria dels espectacles taurins, a *Juan Villalba el "Canquillé"*, *Q.E.P.D.*, i a *Eduardo* l'home de Belinda, que concretament aquest últim la vesprada que férem la "novillada" va eixir amb el cavall a arreplegar la clau. *Eduardo*, molt torero, impecablement vestit "de corto" no va tindre més remei que superar el defecte físic que li haguera impedit tant important missió: afeitar-se el bigotí!. Em digué que anava en contra del reglament de la festa taurina i al dia següent, naturalment, se'l tornà a deixar altra volta.

Un agraïment també per a *Agustín Sales "Faraón"*, *Q.E.P.D.*, per el seu primer pregó de festes que gustosament reproduïm per a que tots el puguin recordar.

Com tota comissió, intentàrem incorporar coses noves a les festes, alguna d'elles, com les processons per el matí no van tindre continuïtat. Altres s'han consolidat com la de traure el Ball del Pla de l'arena de la plaça de bous i portar-lo a la Plaça Cervantes; quant a les dos grans novetats d'aquell any a les festes, el ball de disfresses i el concurs de paelles sobren tot tipus de comentaris.

Buscàrem també fomentar la cultura organitzant concursos de fotografia, de pregó de festes, dibuix i redacció exposant els nombrosos treballs públicament i els guanyadors publicant-los en el programa de festes.

Com deia abans, no acabaria, però vaig a fer-ho ressaltant per dalt de tot la magnífica llavor d'equip, el bon "companyerisme" entre tots i cada un dels membres de la Comissió, sent l'orgull més gran el que passat tots aquests anys continua entre nosaltres l'amistat creada des d'aquells dies.

Vull acabar fent present en nom de tots els companys el record emocionat a *José Climent "Pepote"* que fa temps ens va deixar i i com no !!, a *Ramiro Orient* que ho ha fet recentment i ens ha deixat a tots molt, molt afectats. El bon record que guardem de *Pepe* i sobretot de *Ramiro*, de la seva manera de ser, la seva col·laboració, fa que siguin presents en cada una de les línies d'aquest article i ens sentim orgullosos d'haver format tots junts aquella colla d'amics: **la Comissió de Festes de 1983**.

Felipe Sales - President -

COMISSIÓ DE FESTES 1983

PRESIDENT: Felipe Sales Miralles

VICEPRESIDENT: Otilia Gascó Monfort

SECRETARI: Ramiro Orient Moliner

TRESORER: Jorge Gascó Monfort

VOCALS : Mre Soledad Albert Tena

Francisco Casas Cucala

José Climent Tena

José Angel Ferreres Roca